

ONS HUIS, ONS LEVEN

Een tragikomedie in elf scènes

door

MAGGY CUPPENS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Korte St. Annastraat 19 – 2000 Antwerpen
Tel: 03 366 44 00
E-mail: bestellen@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ONS HUIS, ONS LEVEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **MAGGY CUPPENS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2021/0220/025
ISBN 9789038516189

© 2022 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 5 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(4 dames – 1 heer)

MIA, oudste dochter, licht gestoord:

FRANCINE, middelste dochter, bazig type, houdt de boel draaiende:

LEA, jongste dochter, losbol:

THEO, tweede oudste, enige broer:

EVA, Nederlandse dochter/minnares van Theo:

DECOR

Woonkamer van de drie zussen Verdonck. Aan de achterwand: een kast, met inhoud. Links: tafel met vier stoelen. Vijfde stoel staat ergens opzij, tegen muur. Rechts: Face public een sofa/twee-zit. Rechts daarvan een één-zit. Salontafel. Heel de woonkamer, alsook het meubilair hebben hun beste tijd gehad. Proper, maar versleten.

EERSTE DEEL

Scène 1

(Francine staat te strijken in de living. Mia komt binnen, ze is volop met haar smartphone foto's aan 't maken)

FRANCINE: Mia, hebt gij nu een bad gepakt?

MIA: Kweenie.

FRANCINE: Hoe, kweenie? Hebt ge een bad gepakt of niet?

MIA: Dat zou kunnen.

FRANCINE: Dat zou zeker wel eens kunnen. Ik heb het bad laten vollopen en uw proper kleren klaargelegd.

MIA: En dan?

FRANCINE: En dan? En dan? Hebt ge uw vuil goed in de wasmand gelegd? Of is dat weer voor de meid?

MIA: Hebben wij een meid?

FRANCINE: Nee! Wij hebben geen meid!

MIA: Waarom zegt ge dat dan?

FRANCINE: *(zucht)* Omdat ik het stillekes aan moe word van hier meid te moeten spelen! Ik ben juist gaan kijken. De badkamer is weer een puinhoop! Is dat nu zoveel gevraagd om dat een beetje op te ruimen als ge een bad gepakt hebt?

MIA: G'hebt toch niks gevraagd?

FRANCINE: Wilt ge nu wel eens ophouden met u van de domme te houden? Juist een klein kind gij! Gij zijt de oudste van ons drie, ge zoudt begot het voorbeeld moeten geven. Maar nee, gij wordt luiert met de dag! Help nu toch eens af en toe een beetje mee!

MIA: Van ons vieren.

FRANCINE: Wat, ons vieren?

MIA: Ik ben de oudste van ons vieren! Ge vergeet onze Theo!

FRANCINE: Die woont hier niet, hé! Die woont samen met een Hollandse, enfin, woonde samen met een Hollandse. Als die nu rommel maakt heb ik er geen last van. Die is gaan lopen van uw gezaag!

MIA: Van ùw gezaag ...

FRANCINE: Met u kunt ge echt niet klappen hé. Niet moeilijk dat ge geen vent hebt gehad.

MIA: Hihhi....een vent. Hebt gij een vent?

FRANCINE: Ik heb nooit tijd gehad voor venten. En ge weet goed genoeg waarom. Wie moest hier de boel recht houden toen dat ons va en moe gestorven zijn? Hé? Wie? Ons Lea zat altijd wel ergens in een café of bij een vrijer. Die kwam

alleen maar naar hier als ze eens toevallig alleen moest slapen. En gij .. gij had schrik van de stofzuiger en een opneemvord hebt ge ook nooit vastgehad. En onze Theo hebben we ook, om te zeggen, niet meer gezien nadat hij bij die Hollandse weg was. En wie deed het hier allemaal? Wie deed het hier allemaal alleen? En nu nog altijd? Aan u heb ik nogal hulp, zenne!

MIA: Ik schil patatten.

FRANCINE: *(tegen zichzelf)* Kalm blijven, Francine, kalm blijven. *(haalt uit naar Mia)* Gaat ge nu uwe rommel in de badkamer opruimen? Seffens komt ons Lea thuis.

MIA: Moet die nog eten?

FRANCINE: Ja natuurlijk moet die nog eten! Die werkt nog, of zijt ge dat ook weeral vergeten. En wij moeten allemaal nog eten, of hebt ge geen honger?

MIA: Ik moet patatten schillen.

FRANCINE: *(roept)* Wilt ge nu godverdomme die badkamer opruimen!? En geen foto's trekken hè. Opruimen!

MIA: *(terwijl ze naar de badkamer sloft)* Patatten schillen.... badkamer opruimen... patatten schillen....badkamer opruimen! *(af)*

(Francine stort zich terug op de strijk)

LEA: *(komt binnen)* Hee Francine! Voilà....hier zijn we weeral, zie.

FRANCINE: Dag Lea! Wat nu? Zo vroeg? En zo goed gezind?

LEA: Wel, ik dacht, Ik ga thuis eens een aperitiefke doen zie. Altijd dat café, dat wordt ge ook moe op de duur. *(Ploft neer in de zetel)*

FRANCINE: Ah, de Jean was er niet zeker?

LEA: Euh.. nee.

FRANCINE: En de Romain ook niet?

LEA: Euh... nee, hoe weet gij dat?

FRANCINE: Leake, als ge thuis zijt kunt ge er niet over zwijgen. Dus weet ik waar dat ik het moet gaan zoeken als ge een uur vroeger dan gewoonlijk thuis komt. En daarbij, laat die mannen eens gerust! Die zijn getrouwd en al heel lang! Ge maakt hunne kop zot en die van u erbij. Op die leeftijd komen daar alleen maar vodden van.

LEA: Sèèèg! Ik weet toch wat ik doe, zeker Ik vang geen vodden aan zenne!

FRANCINE: Wat mannen betreft hebt gij heel uw leven al vodden aangevangen, zeker weten! Affaire Marco zijn we nog niet vergeten, zenne!

LEA: Nu zwijgen, Francine! Dat was mijn grote liefde en dat zal het altijd blijven.

FRANCINE: Dat was een hippie.... geen werk.... en zakken vol drugs. Maar hij had waarschijnlijk een gouwe, want ge zoudt 'em gevolgd zijn tot 't einde van de wereld. Al goed dat onze va daar een stokske heeft voorgestoken. Die ruzies hier thuis, nadat gij waart weggelopen en onze va u had teruggehaald.....Zijt nu eerlijk, dat was het toch niet waard, hè.

LEA: *(even ontdaan door de herinnering, een zucht, en dan weer luchtig)* Och Francine, gij snapt dat niet, gij snapt dat gewoon niet.... En stop nu eens met die strijk, kom er bij zitten met een glazeke wijn en geef er mij ook één.

FRANCINE: Ja, ik heb toch juist gedaan. Lea, gaat gij nu eerst eens zien in de

badkamer. Ik had Mia gezegd van haar rommel op te ruimen. Ik ben curieus of ze dat echt gedaan heeft, maar eigenlijk geloof ik er niks van.

LEA: Och, ons Miake! Ik zal eens gaan zien, zie! Als ze braaf geweest is moet ze maar een glazeke mee drinken.

(Lea af, Francine zet strijkplank en wasgoed weg, zet glazen klaar op de salontafel en haalt fles wijn. Ze heeft een lege wijnfles bij en een fles fruitsap. Ze giet fruitsap over in de lege fles wijn, zet fruitsapfles terug weg .. Lea en Mia terug op na korte tijd)

FRANCINE: En? Was 't in orde?

LEA: Euh.. jaja, met twee ging dat rapper, alles in orde.

FRANCINE: *(tegen zichzelf)* Ik wist het, ik wist het.

LEA: Ga er nu maar bij zitten en gij ook Miake!

MIA: Ik moet patatten schillen.

FRANCINE: Nee Mia, ge moet geen patatten schillen. 't Is niet omdat we patattenboeren zijn, dat we elke dag patatten moeten eten. We eten lasagna. Die staat al in den oven. Kom, ga zitten.

MIA: Met lasagna ga ik smossen.

FRANCINE: Ik zal u wel inpakken. Gij smost met alles!

MIA: Nee, alleen met lasagna en dat maakt plekken.

FRANCINE: Na het eten kunt ge aan de tafel en de vloer zien waar gij gezeten hebt! Daar ligt dan genoeg om nog eens van te eten!

LEA: 't Is al goed, Miake. *(ze schenkt de "fruitwijn" bij Mia)* Hier zie, speciale wijn voor u. Niet te veel drinken hé, daar wordt ge rap zat van. *(ze vult de andere glazen met echte wijn)* Allee mannekes, op wat drinken we?

FRANCINE: Ik zou 't niet weten, maar het gaat me wel smaken.

LEA: Wat denkt ge van "op ons".

FRANCINE: Allee, vooruit dan maar. Schol!! Op ons!

(Ze drinken)

LEA: *(na korte stilte)* Hebt gij eigenlijk nog iets gehoord van onze Theo?

FRANCINE: Nee, taal noch teken, da's maanden geleden. Die heeft zijn handen vol met zijn zaak in Breda zeker.

LEA: Zou hij ondertussen nu al terug een vast lief hebben? Die is nu toch al veel te oud om nog de playboy te spelen, hé zeg. Ene keer was het gelukt, hij trekt er bij in, maakt er een kind mee, en hij bolt het af. Maar dat is dan wel al een goeie veertig jaar geleden ondertussen. D'er zal toch wel iemand in zijn leven zijn zeker? Lomp is hij niet, ne lelikaard nu ook niet direct.

FRANCINE: 'k Weet het niet, zenne. Hij is altijd nogal op zijn eigen geweest. Zijn zaak draait goed, als ge hem moogt geloven toch en dat gaat ook niet vanzelf hé. En af en toe een boerensteek links of rechts zal voor hem genoeg zijn zeker?

LEA: Ik vraag me toch af wat er van zijn kind geworden is. Hoe oud zou dat nu zijn? Toch al een jaar of veertig, of zoiets zeker?

FRANCINE: Och ja, ons broer zit in een andere wereld, Lea. Da's een chique meneer,

die kijkt op ons neer. Altijd al een speciale geweest. En dan, met ons Mia en hem heeft het ook nooit goed gemarkeerd. En we zijn nochtans d'enige familie die 'em nog heeft.

LEA: 't Is geleden van de zomer vorig jaar en buiten een kaartje met nieuwjaar... Ik ben eigenlijk curieus om hem nog eens te zien.

(Terwijl de dames praten vult Mia haar glas stiekem met echte wijn, drinkt vlug, vult nog eens, drinkt weer gulzig)

(merkt het op) Mia, wat doet ge nu? Zet dat glas neer!

(Mia slurpt verder)

Zet dat glas neer, zeg ik!

MIA: Da's lekkerder!

LEA: Niks lekker, da's niet goed voor u.

MIA: Jawel!

FRANCINE: Stop er mee Mia, seffens zijt ge zat! Ge doet zo al zot genoeg!

MIA: *(zet de fles aan haar mond - de zusters vliegen recht om de fles af te pakken)*

(Black-out)

Scène 2

(De volgende morgen aan het ontbijt. Francine en Mia zitten aan tafel, eten boterham. Mia slurpt aan haar thee)

FRANCINE: Mia alstublieft! Drink nu toch eens fatsoenlijk, slurp zo niet. En leg dat ding nu eens weg, zeg. Hoeveel fotokes hebt ge nu deze morgen al niet getrokken?

MIA: *(legt smartphone opzij)* Ik wil koffie.

FRANCINE: Niks koffie. Van koffie krijgt gij het aan uw maag, dat weet ge zelf goed genoeg. Thee is toch ook lekker, trouwens ge hebt er weer vier klontjes suiker in gedaan, of denkt ge dat ik dat niet gezien heb?

MIA: Gij ziet niks. Ik zie alles.

FRANCINE: Jaja, gij ziet alles, behalve wat ge niet wilt zien.

(Lea komt op, helemaal klaar om te vertrekken)

LEA: Allee, nog rap een tas koffie en ik ben er mee weg. Hopelijk zit die bus weer niet propvol.

MIA: Hihi! De bus zit vol, de bus zit vol!

FRANCINE: Nog iets gehoord van uw overplaatsing naar den Aldi in de Zandstraat?

LEA: Nee, de Jacques houdt dat tegen, daar ben ik zeker van. Die lelijkaard geilt op mij, maar dan heb ik een ander goesting, zenne!

MIA: Ik ook. Ik heb goesting in choco.

FRANCINE: *(staat recht, gaat richting keuken)* Allee vooruit, choco voor madame de barones. *(af)*

LEA: *(Roept Francine na)* Die Jacques heeft al vijf keer gevraagd om eens samen op stap te gaan! *(dan richting Mia)* Maar daar beginnen we niet aan, wat jij Miake.

MIA: Nee daar beginnen wij niet aan. We beginnen aan de choco.

LEA: Ha ha haa..... zotte doos!

FRANCINE: *(Komt weer binnen)* Hier, uwe choco. Ik ga efkes de brievenbus leeghalen. *(gaat af richting gang)*

MIA: Hmmm.... da's lekkere choco.

FRANCINE: *(Terug op met post. Tegen Lea)* Hier da's voor u. Wat hebben we hier nog allemaal. Rekening brandverzekering....pfff. En hier.... Allee da's straf zeg..... nu hadden we het gisteren nog over onze Theo en hier is toch wel een brief van hem zeker! *(Scheurt enveloppe open en haalt brief eruit)* Mijn bril, waar is mijn bril.

MIA: Bril is op uwe kop. Oooh, jij zijt stom....en ik zie alles.

FRANCINE: Verdoeme, ja 't is al goed, jij ziet alles jij.

LEA: Amai, ik ben curieus. Lees die eens rap voor Francine, want ik moet gaan vertrekken.

FRANCINE: *(leest)* "Lieve zussen. Het is alweer een hele tijd geleden dat we nog contact hadden. Hopelijk gaat met jullie alles goed. Ook met ons Mia? Of is het einde nabij? Met mij gaat alles opperbest en ik schrijf jullie omdat ik iets groots te verkondigen heb. Jullie gaan het niet geloven, maar ik heb zo'n twee maanden geleden mijn dochter ontmoet. Ja, de dochter die ik altijd al gehad heb, maar niet kende. Ze is zelf naar mij op zoek gegaan en ze heeft me gevonden! Ik kan niet beschrijven hoe gelukkig dit mij maakt! Ze heet Eva en is nu 44 jaar. Zo'n 45 jaar geleden heb ik dus de grote fout gemaakt om de boel daar in Rotterdam te laten voor wat het was. Maar zij is ook heel blij met mij. En wat dachten jullie? Nu wil ze natuurlijk haar familie leren kennen. Haar moeder is onlangs gestorven. Ze heeft dus ook geen familie meer. Volgende zondag zijn we van plan om naar België te komen en een paar dagen bij jullie te logeren. Plaats genoeg in ons ouderlijk huis, toch hè? We hebben een hele boel te bespreken! Doeï zuskes, tot zondag! Uw broer Theo."

Kust nu m'n orgel! Op zijn ouwe dag gaat 'm vaderke spelen....allee zeg!

LEA: Ja, dat zijn lappen! En die komen hier logeren? Die gaat er maar vanuit dat wij dat goed vinden?

MIA: Theo is mijn broer. Theo is mijn broer.

FRANCINE: Ja, Theo is uw broer en onze broer. Amai, daar ben ik nu efkes niet goed van zie. We zien hem al om te zeggen nooit en nu moeten we zijn dochter ook nog met open armen ontvangen..... dat zijn lappen dat.

LEA: "We hebben een boel te bespreken", schrijft 'm. Wat hebben wij te bespreken met een nichtje dat we van haar of pluim kennen? Oh verdoeme, ik moet doorgaan, anders kom ik te laat. *(staat recht en gaat richting deur)* Dan zult ge hier nog grote kuis moeten houden tegen zondag, Francine. Tenminste als we een goeie indruk willen maken op ons kersverse nicht. Salut, ik ben weg. *(af)*

MIA: We moeten grote kuis houden, Francine. We moeten ons tanden poetsen.

FRANCINE: Grote kuis houden? Ik sta verdoeme dag in dag uit op dat patattenveld te kloten, en dan zal ik hier nog wat grote kuis houden omdat die zot ineens op de proppen komt met iets dat wij nooit gevraagd hebben. Oh, ons moe en onze va moesten het nog meemaken! *(staat recht)* Vooruit Mie, ruimt gij de tafel maar af. En niks laten vallen hè! *(Af naar achterdeur)*

(Mia begint de tafel af te ruimen, stuk per stuk brengt ze alles naar de keuken, terwijl ze in zichzelf praat)

MIA: Theo is mijn broer. Theo is niet lief. Theo heeft stoute dingen gedaan. Theo heeft mij geslagen en mijn spaarpot afgepakt en op de grond kapot gegooid. Oh, ons moeke was heel kwaad. Ze heeft Theo in de kelder gestoken en hij moest daar wel een heel uur blijven zitten. Theo is niet lief. Dat was een dief. Die ging in de winkel snoepkes pikken. En dan zei 'm tegen ons moe dat ik dat gedaan had. En dan riep 'm altijd, gij zijt zot, gij zijt zot! Maar ik ben niet zot zenne.... ik zie alles.

FRANCINE: *(Komt terug binnen met een paar papieren in haar handen en roept nog naar buiten)* Ja, da's goed Martin en nog bedankt hè!

MIA: Martin? Ik wil Martin zien!

FRANCINE: Nee, Martin is al weg. Die is juist 20 zakken van 5 kilo komen halen zie. Daar zijn we weeral vanaf. Dat hebben we dan toch weer binnen. *(wil aan tafel gaan zitten en ziet dan het vuil tafelkleed van na het ontbijt)* Maar allee Mia menske, ge hebt de tafel niet afgeveegd. Ga een vod halen, toe. Ik moet dringend die papieren invullen. Amai hoe gaat dat hier volgende week marcheren zeg, als onze Theo met zijn nageslacht ook nog wat rommel komt maken. Ik hoop dat die trees handen aan haar lijf heeft om ook wat mee te helpen, zenne.

MIA: *(is ondertussen uit keuken gekomen en begint vol ijver de tafel af te vegen)* Ik heb twee handen. Hoeveel handen hebt gij?

FRANCINE: Ikke? Ik zou er tien moeten hebben, maar ik heb er helaas ook maar twee.

MIA: *(begint Francine te kietelen)* Met tien kunt ge overal kietelen, Francineke!

FRANCINE: *(duwt Mia op een stoel)* Stop daar mee, zotte ros. *(wordt plots week en wrijft Mia over haar wang)* Och lieve heer, moest gij maar eens.... Nee, ik zeg het niet. Kom hier, zotte doos. *(omhelst haar)*

(Black-out)

Scène 3

(Het is zondag. De zussen zitten 'opgekleed' te wachten tot Theo en dochter arriveren. Koffietassen zijn klaargezet op tafel. Francine zit te breien en Mia trekt foto's. Lea bladert in weekblad.)

LEA: Die had toch 2 uur gezegd, niet? 't Is ondertussen kwart na.

FRANCINE: Zal ik eens iets zeggen? Moesten die nu niet komen hè, dan zou 't voor mij ook goed zijn.

LEA: Oh ja? Allee Francine, ge moet dat van de goeie kant bezien h . Dat brengt eens wat leven in dat kot hier, toch? Zeg maar euh... nu nog iets anders...een paar dagen logeren zegt hij, maar waar gaat dat meiske slapen? Bij hem zal die wel niet willen, h !

FRANCINE: Daar zegt ge nu iets. Zijn vroegere kamer heeft hij nog altijd, maar van de slaapkamer van ons moe en va, hebben we de bureau gemaakt.

LEA: Kunnen we daar dan niet een veldbeddeke zetten of zo?

FRANCINE: Ik denk er nog niet aan!! Voor meneer zijn schoon ogen heel ons kot overhoop zetten zeker!

LEA: Allee dan, waar dan wel? Dat meiske moet toch kunnen slapen, h !

FRANCINE: Dat ze maar hier op de zetel slaapt! 't Zal goed moeten zijn .

LEA: Die zetel is toch veel te klein om op te slapen, Francine! Dat kunt ge toch niet maken!

FRANCINE: Tutttutut! 't Is dat of het hotel in 't dorp. En nu wil ik daar niks meer over horen! En wat zegt gij daar? Wat meer leven? Nog meer werk, wilt ge zeggen zeker! Jullie gaan mij niet voor alles alleen laten opdraven, h . Hebt ge dat goed gehoord? Miake...hebt ge dat ook gehoord? Ge gaat helpen h ?

MIA: Theo is niet dood. Theo is niet dood. Theo is stout.

FRANCINE: *(tegen Lea)* 't Is te hopen dat die daar, *(op Mia doelend)* niet teveel begint te flippen als die hier zijn. Dan begint die andere weer te zagen da 'k ze in een home moet steken.

LEA: Maar nee, zolang dat ze maar haar pillen pakt.....*(bel gaat)* Ja, 't is zo ver. Ik zal gaan opendoen. *(gaat af naar hall)*

FRANCINE: *(pakt gsm van Mia af)* Kom, dat ding leggen we efkes weg. Onze broer is daar, gedraag u een beetje h .

(In de gang horen we ondertussen gelach. Theo komt binnen met achter zich aan Eva. Ze is tamelijk ordinair gekleed. Dan volgt Lea al lachend)

THEO: Hier zijn we dan zie..... dag Francinneke. *(omhelst haar)* En hier is ze dan.... mijn echte en eigenste dochter.

EVA: Is dat nou m'n oudste tanteke? Hallo, leuk zeg, jij ziet er nog goed uit hoor!

FRANCINE: Euh.... Eva is het zeker h ? Welkom. Maar ik ben niet de oudste zenne. Dat is ons Mia hier zie.

THEO: Ja natuurlijk... dag Mia, hoe is 't. *(In tegenstelling tot wat hij met Francine deed, omhelst hij Mia niet, maar geeft haar een vluchtige zoen op haar wang. Dan draait hij zich naar Eva en zegt langs zijn neus weg)* Ja, dat is dus ons, ge weet wel... *(tikt met vinger tegen z'n hoofd)*

EVA: Oh ja, natuurlijk. Was ik effe helemaal kwijt. *(roept bijna)* Tante Mia....ik ben jouw nichtje, versta je me? Ik ben jouw nichtje.

MIA: Ik ben niet doof. En ik zien alles. *(harde lach van Eva)*

LEA: Allee kom, zet jullie aan tafel en dan zal ik de koffie halen. *(af)*

(Iedereen gaat aan tafel zitten, behalve Mia)

MIA: *(gaat naar plaats waar Eva zit)* Dat is mijn plaats.

EVA: Wat zeg je nou?

MIA: Dat is mijn plaats.

THEO: Maar Mia, da's nu toch eender waar ge zit. Kom maar hier zitten, kom.

MIA: *(begint zenuwachtig te worden)* Dat is mijn plaats.

FRANCINE: Ja juffro euh Eva..... sorry maar wij hebben hier ons vaste plaatsen aan tafel. En ons Mia gaat daar moeilijk vanaf. Wilt u alstublieft wisselen?

EVA: *(Heel jolig)* Nou, voor mij geen probleem hoor! *(verandert van plaats)* Heb jij hier ook nog een vaste plaats, paps?

THEO: Nee, ik heb hier geen vaste plaats. Vaste plaats aan tafel..... hoe belachelijk is dat! *(lacht)*

(ondertussen komt Lea met de koffie op en schenkt in)

MIA: Ik wil koffie.

LEA: Gij krijgt seffens uw thee.

EVA: Oh, is er ook thee te krijgen? Dan voor mij ook liever thee alsjeblief. *(dan harder tegen Mia)* Dan drinken wij allebei thee, hè tanteke?

MIA: Ik ben niet doof. Ik wil koffie.

(Bedenklijke blik van Theo naar Francine toe)

FRANCINE: *(staat recht)* Ik ga de thee halen. *(af keuken)*

LEA: *(nadat ze iedereen een stuk taart, die op tafel stond, gegeven heeft)* Zo Eva, wij heten u hartelijk welkom natuurlijk. En vertel eens, hoe hebt gij uw vader uiteindelijk gevonden?

EVA: Nou, dat was me een zoektocht zeg. Op m'n achttiende ben ik bij m'n moeder weggegaan. We hadden steeds klinkende ruzie en toen hield ik het voor bekeken. Ik ben een paar maanden dakloos geweest en toen ben ik in een soort van commune terecht gekomen in Rotterdam. Dat was een leuke tijd! Toen begon ik al aan m'n vader, die toch ergens rondliep, te denken. M'n moeder zei altijd maar: "jouw vader is dood!" Maar ja, ik was met niks in orde, dus bij officiële instellingen moest ik niet gaan aankloppen. Dan ben ik bij een gozer ingetrokken. Eerst was het leuk, dat wel. Maar na een paar jaar begon die me te slaan en te mishandelen. Toen ben ik godzijdank terug bij m'n moeder terecht gekomen en die werd dan na een tijdje ziek....kanker. Ik heb drie jaar voor haar gezorgd voor ze stierf. In die tijd gaf ze me de gegevens over m'n vader, die ze zelf nog wist. Na haar dood ben ik dan op intensieve zoektocht gegaan en ja hoor..... ik heb mijn 'papsie' eindelijk gevonden. *(geeft hem een zoen)*

LEA: Is uw moeder al lang overleden dan?

EVA: Euh *(aarzelt)* Nee, dat is nu zo'n twee jaar terug.

FRANCINE: *(die ondertussen met thee terug op is)* Hoe? In uwe brief Theo, staat dat haar moeder onlangs gestorven is.

THEO: Staat dat in mijn brief? Ja zeg, onlangs..... twee jaar, wat belang heeft dat nu? Ik heb m'n dochter nu in m'n leven, dat telt.

EVA: En nou heb ik de mazzel om er nog een hele familie bij te krijgen.... leuk toch?!

LEA: Amai zeg, gij hebt nogal een leven gehad! Saai kunt ge het alleszins niet noemen. Ik denk dat wij samen de bloemekes eens moeten buiten zetten, Evake!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze